

מהיסודות הפתוחונים הלא, מהם מצד המים, ומהם מצד האש, ומהם מצד הרות, ומהם מצד העפר.

במו כן שנינו, ארבעה נכסו לفردס, וכולם נבחרו למקום הזה, לאלו ארבעהesisodes. וכל אחד ואחד נקשר במקומו; זה בצד האש, וזה בצד המים, וזה בצד הרות, וזה בצד העפר. וכולם טבועים בסיסו שלם כמו שנכטו, פרט לאוטו השלם החסיד שבא מצד תימן, ונפרק בימין ועלה למעלה.

ובשגען לפיקום הזה שנקרה היכל אהבה, נזכר בו ברazon הלב. אמר, ההיכל הזה צרייך הוא להרפיקו בהיכל שלמעלה באהבה רפה, ואז השתלים בסוד האמונה, והוא עלה והשלים אהבה קטנה באהבה גדולה כראוי, ולכן מות באהבה, ויצאה נשמהו בפסוק הזה (דברים ו) ואהבת.

כל אותן האחרים ירדו למיטה כל אחד ואחד, ונענשו באוטו יסוד שירד למיטה. אלישע ירד למיטה בצד השמאלי שהוא אש, וירד בו ולו עלה, ופגש את אותו הצד الآخر שנקרה אל אחר, ונמנעה מפנו תשובה, ונכנס משומ שנדבק בו, ולכן נקרא אחר, ובארנו.

בן עזאי ירד בסיסו העפר, וטרם הגיעו לשפטה העפר ש מגיע לאותו הצד الآخر, טבע באוטו עפר ומטה. ולכן בחוב (הלים קט) יקר בעניין ה' תפורתה לחסידייו. בן זומא ירד בסיסו הרות, ופגש ברות אחרת, שהגיע לצד הטעמה, שנקרה פגע רע, ומושם כך פגע בו ולא התישב בו, וכןם לא נצלו מענש. ולכן אמר שר שלמה, קhalb (ח' יש הבל אשר נעשה על

מניהו מטרא דמיא, ומניהו מטרא דאש, ומניהו מטרא דרוחא, ומניהו מטרא דעפרא.

בנונא דא תנין, ארבעה נכסו לפרדס, ובלהו אתרירו לדוכתא דא, לאlein, ארבע יסודי. וכל חד וחד אתך שבדוכתיה, דא בסטרא דאש, ודא בסטרא דעפרא. ובכללהו בסטרא דרוחא, ודא בסטרא דעפרא. אטבעו ביסודה דיליה, כמה דאעלן. בר הוה שלימה חסידא, דאתיא בסטרא דימינא, ואתדק בימינא, וסליק לעילא.

יבד מטא להאי אחר דאקרי היכל אהבה, אתדק ביה ברעו דלא. אמר, הא היכלא, צרייך אליו לדבקה ליה, בהיכלא דלעילא, באהבה רפה. קדין אשתלים ברזא דמהימנותא, ואיהו סליק ואשלים אהבה זוטא באהבה רבא, בדקא חזי. ועל דא מית באהבה, ונפק נשמהיה בהאי גרא, (דברים ו) ואהבת. זאה חולקיה.

בל איןון אחרין, נחתו למתא כל חד וחד, ואתענשי בההוא יסודה דנחת למתא. אלישע נחת למתא בסטרא שמאלא, דאייה אשא, ונחית ביה ולא סליק, ואערע בההוא סטרא אחר, דאקרי אל אחר. ואתמנע מניה תשובה, ואתתרך בגין דאתדק ביה, ועל דא אקרי אחר, ואוקימנא.

בן עזאי, נחית ביסודה דעפרא, ועד לא מטא לאוקידו דעפרא, דמטי לההוא סטר אחרא, אטבע בההוא עפרא, ומית. ועל דא כתיב, (הלים קט) יקר בעניין יי' תפורתה לחסידייו. בן זומא, נחית ביסודה דרוחא, ואערע ברוחא אחרא, דמطا לסטרא מסאבא, דאקרי פגע רע, ובגין לכך פגע ביה, ולא אתיישב ביה,